

Klass: Magnoliopsida (tvåhjärtbladiga blomväxter), **Ordning:** Brassicales (kålordningen), **Familj:** Brassicaceae (korsblommiga), **Släkte:** *Camelina* (dådror), **Art:** *Camelina alyssum* - lindådra (Mill.) Thell. **Synonymer:**

Kännetecken

Lindådran är en ettårig, vanligen vårgroende, 3–6 dm hög, ljusgrön och nästan kal ört. Stjälken är bladig med upprätta, oskaftade och vid basen pillikt stjätkomfattande, nästan parflikiga blad. Blommorna är gula och blomningen sker i juli-augusti. Skidan är päronformad med tydlig mittnerv, 8–10 mm lång, tunnväggig och mjuk, med smal kantlist. Fröna är 1,5–2,5(–3) mm långa. Lindådra skiljs från de närstående oljedådra *C. sativa* och sanddådra *C. microcarpa* på växtens hårlighet skidornas storlek och frönas storlek. Oljedådran är gleshårig (främst tilltryckta hår), skidan är hård och 6–9 mm samt fröna är 1,2–1,8 mm. Sanddådran är utspärret gråhårig, skidan är hård och 4–7 mm samt fröna är ca 0,8 mm.

Utbredning och status

Lindådran förekom från Skåne till Norrlands kusttrakter men sågs som linogräs senast 1936 (Dalarna) och som adventivväxt senast 1956 (Södermanland). Den är mycket sällsynt i hela Norden, och anges som utgången i både Norge, Danmark och Finland. I Norge är den senast belagd som ogräs 1903 och som ruderväxt 1955. Det norska herbariematerialet tyder på att den var relativt vanlig fram till 1870-talet, men att den därefter gått starkt tillbaka. Den är huvudsakligen en europeisk art men förekommer i Västeuropa nästan enbart som ruderväxt.

Ekologi

Lindådran var ett linogräs som spreds med utsädet. Enstaka gånger har den också hittats på ruderväxtmark, men den har inte kunnat naturaliseras. Arten har troligen utvecklats genom att plantor med frön som mognat samtidigt med linet skördats och åter såtts ut tillsammans med linet. Genom evolutionen har lindådran successivt anpassat sig till linet. Kapslarna öppnar sig inte utan följer med hela vid skörden och kommer att tröskas varvid fröna hamnar bland linfröna. Fröna har även blivit så stora och tunga att de är svåra att separera från linfröna. I Norge är många gamla fynd från Finnmark, vilket tyder på att arten inte har speciellt höga klimatiska krav.

Hot

Lindådran försvann i samband med bättre utsädesrensning och linodlingens upphörande.

Åtgärder

Eftersom det inte finns något inhemskt material av lindådra att bevara är det främst ett kulturhistoriskt värde att kunna visa upp arten i en linåker. Det kan ske i allmogeåkrar, botaniska trädgårdar etc.

Övrigt

Lindådra var ett linogräs redan under järnåldern och var ännu under 1800-talet en av de besvärligaste ogräsen och kunde vid blomningen helt gulfärga linåkrarna. Inom släktet *Camelina* finns i Sverige flera mycket närstående taxa, förutom lindådra även sanddådra *C. microcarpa* och oljedådra *C. sativa*. De skiljs åt på skidornas storlek, skidväggens tjocklek, frönas storlek och växtens hårlighet. Ibland räknas alla dessa enheter som underarter av *C. sativa*. I "Atlas Flora Europaeae" anges de som arter (4 arter totalt, där *C. rumelica* inte förekommer i Sverige). Lindådra är där uppdelad på två underarter, ssp. *alyssum* (*C. foetida*) och ssp. *integerrima* (*C. macrocarpa*). Bägge underarterna har förekommit i Sverige, ssp. *alyssum* dock något vanligare. Lindådra behandlas ibland som en underart till oljedådra under namnet *Camelina sativa* ssp. *alyssum*. Utländska namn – NO: Lindodre, DK: Hjerteskulpet Dodder, FI: Pellavatankio.

Litteratur

- Bertilsson, A. m fl 2002. Västergötlands flora. Lund.
- Bratt, L., Edelsjö, J., Ljung, T., Nyström, S. & Lundqvist, R. 1993. Hotade och sällsynta växter i Dalarna. Dalarnas Botaniska Sällskap.
- Georgson, K. m fl 1997. Hallands flora. Lund.
- Hultén, E. (red.) 1958–60. Vår svenska flora i färg. Stockholm.
- Hämét-Ahti, L. m fl 1986. Retkeilykasvio. Helsinki.
- Høiland, K. 1993. Truete kulturbetingete planter i Norge. 1 Åkerugras. NINA Utredning 47: 1–44.
- Jalas, J., Suominen, J. & Lampinen, R. (ed.) 1996. Atlas Florae Europaeae 11. Cruciferae (Ricotia to Raphanus). Helsinki.
- Jessen, K. & Lind, J. 1922–1923. Det Danske Markkruddts Historie. Det kgl. Danske Videnskabernes Selskabs Skrifter, naturv. og mathem. Afd. 8 Række. VIII. København.
- Knutsson, T. m fl 1997. Försvunna, hotade och sårbara kärleväxter på Öland. Krutbrännaren. Suppl. 2.
- Løjtant, B. & Worsøe, E. 1993. Status over den danske flora 1993. G.E.C. Gads Forlag, Kopenhagen.
- Mirek, Z. 1981. Genus *Camelina* in Poland. Taxonomy, distribution and habitats. Fragm. Florist. Geobot. 27: 445–507.
- Nilsson, Ö. & Gustafsson, L.-Å. 1982. Projekt Linné rapporter 121–132. Svensk Bot. Tidskr. 76: 135–145.
- Nilsson, Ö. & Gustafsson, L.-Å. 1985. Projekt Linné: slutrapport. Svensk Bot. Tidskr. 79: 319–328.
- Pedersen, A. 1958. Cruciférernes udbredelse i Danmark. Bot. Tidsskr. 54: 191–304.
- Petersson, J. 1998. Hotade växter på Gotland. Del 1: Försvunna och akut hotade arter. Rindi 18: 4–43.
- Rydberg, H & Wanntorp, H.-E. 2001. Sörmlands Flora. Botaniska Sällskapet i Stockholm.
- Suominen, J. 1979. The grain immigrant flora of Finland. Acta Botanica Fennica 111.

Författare

Roger Svensson & Göran Thor 1994. ©ArtDatabanken, SLU 2006.